

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **Ł. M.**
o wznowienie postępowania zakończonego
postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 18 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKz 129/23
o umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 11 marca 2025 r.,
wniosku skazanego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek Ł. M. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 18 kwietnia 2023 r. utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Białymstoku z 2 marca 2023 r. o umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie połączenia dwóch wyroków skazujących: II K 261/21 i III K 93/15.

Na obecnym etapie procedowania, po wylosowaniu sędziego referenta i po zawiadomieniu strony o składzie rozpoznającym sprawę, skazany złożył wniosek o

wylączenie sędziego Wiesława Kozielewicza, któremu sprawa została przydzielona. Jako okoliczność mogącą wywołać uzasadnianą wątpliwość, co do bezstronności tego sędziego skazany wskazał fakt piastowania funkcji prezesa Izby Odpowiedzialności Zawodowej oraz wyrażenia przez sędziego poglądu, że udział w składzie sądu osoby powołanej na urząd sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) nie wyczerpuje przesłanek bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. W tej sytuacji, zdaniem wnioskodawcy, uznać należy, że wylosowany do rozpatrzenia sprawy IV KO 153/24 sędzia Sądu Najwyższego nie jest bezstronny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się niezasadny.

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k., sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Jakkolwiek zgodzić się trzeba z poglądem, w myśl którego sytuacja taka zachodzi wówczas, gdy sędzia uzewnętrznił swój pogląd na sprawę przed wydaniem orzeczenia i to zarówno w wypowiedzi na sali sądowej, jak i poza nią, czy też orzekając w sprawie w kwestii incydentalnej, to jednak rzecz w tym, że przedmiotowy wniosek o wyłączenie nie odwołuje się do jakiegokolwiek wypowiedzi sędziego dotyczącej przydzielonej mu sprawy. Wnioskodawca nie wykazał, aby sprawa IV KO 153/24 przedzielona sędziemu Sądu Najwyższego do rozpoznania miała jakikolwiek związek z wyrażanymi przez niego wcześniej poglądami zarówno na kwestię odpowiedzialności skazanego, jak i prawidłowości prowadzonego w jego sprawie postępowania. Postulat wznowienia postępowania nie został również oparty na bezwzględnej przesłance odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., co mogłoby w jakikolwiek sposób łączyć go z wyrażonym przez sędziego poglądem mającym kwestionować uchwałę składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20 w całości i prowadzić do wydania zdania odrębnego.

Jednocześnie w tym miejscu z całą mocą trzeba podkreślić, że złożenie przez sędziego zdania odrębnego, w którym przedstawił swoje zapatrywanie na kwestię stanowiącą abstrakcyjne, niezwiązane z konkretną sprawą, zagadnienie prawne przestawione do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu, nie stanowi o wystąpieniu okoliczności mogącej wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do jego bezstronności w każdej sprawie, w której zarzuty kasacji (bądź jak w przedmiotowej sprawie wniosku o wznowienie postępowania) dotyczyć będą problematyki ujętej w tym zagadnieniu (zob. post. SN z 20 września 2022 r., IV KK 328/22). Gdyby podzielić punkt widzenia wnioskodawcy, to siłą rzeczy należałoby uznać, że w stosunku do każdego sędziego biorącego udział w podjęciu uchwały występuje okoliczność mogąca wywołać wątpliwość co do jego bezstronności. Każdy z nich bowiem zajął stanowisko w kwestii będącej przedmiotem uchwały - czy to składając zdanie odrębne, czy też ją aprobuując, bez zgłoszenia zastrzeżeń wyrażonych w formie *votum separatum*.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]